3 LEI
Noul
Excentric Club
SENSATIONALE
AVENTURI
SPORTIVE
26
REGELE FOOTBALLIŞTILOR

REGELE FOTBALISTILOR

Colectia: Noul Excentric Club
Nr. 26

CUPRINS

PREFAŢĂ..3
I. SPORTUL POPULAR..5
II. O CONVORBIRE IMPORTANTĂ.....................................11
III. PRIZONIERUL DIN MANSARDĂ..................................16
IV. MECIUL DECISIV...21

PREFAŢĂ

Percy Stuart, un tânăr american, foarte bogat, independent şi manierat, maestru în toate sporturile, dorea să fie primit ca membru în renumitul »Excentric Club«.

Dar Percy Stuart nu reuşi mult timp să-şi atingă ţinta, deoarece statutele clubului prevedeau în mod expres, că nu pot fi primiţi decât 197 de membri.

În afară de aceasta, Percy Stuart avea un duşman de moarte în baronetul Mac Hollister, care căuta, fără cruţare şi prin toate mijloacele, să îngreuneze primirea tânărului american ca membru al clubului

Totuşi Percy, pătrunzând cu forţa în sala de şedinţe a clubului, obţinu să se admită pentru dânsul o excepţie statutelor.

S-a pus însă condiţia ca Percy Stuart să rezolve un număr de probleme, propuse de conducerea clubului, număr echivalent cu membri clubului, adică: 197.

Rezolvarea fiecărei din aceste probleme pune la o grea încercare forţa fizică şi spirituală a lui Percy energia sa, precum şi amorul său propriu.

Percy Stuart semnă condiţiile, primind apoi de la mister William Spencer, preşedintele clubului, o scrisoare, care conţinea prima problemă. Imediat după rezolvarea primei însărcinări, i se înmână o altă scrisoare, conţinând cea de-a doua misiune.

....

S-au, succedat apoi alte însărcinări. Iat-o pe cea de a 26-a:

»Peste 8 zile, se dispută la stadionul «Palatul de cristal« din Londra campionatul mondial de fotbal. Până acum, echipa cea mai bună a fost a Clubului »Washington« din New York. Dar, de 3 zile, jucătorul cel mai apreciat al acestei echipe, anume Crower Green, a dispărut fără de urme. Din cauza aceasta, e foarte problematic dacă echipa »Washington« va mai câştiga campionatul.

Percy Stuart e însărcinat să-l găsească neapărat pe Crower

Green sau ca, prin orice alte mijloace, să asigure izbânda echipei clubului »Washington«.

I. SPORTUL POPULAR

Patria sportului de fotbal este Anglia. În decursul ultimelor decenii, acest sport şi-a câştigat o popularitate atât de mare în insulele britanice, încât a devenit sportul naţional al englezilor.

Toată lumea, bătrânii ca şi tinerii, practică acest sport popular cu o adevărată pasiune.

În zilele libere, duminica şi sărbătorile, când birourile şi magazinele sunt închise, englezii părăsesc centrul oraşului şi pleacă cu autobuzele şi tramvaiele la periferie, unde se găsesc terenurile sportive. Acolo au loc meciurile de fotbal, iar imensul public urmăreşte cu încordare jocul echipelor.

De altfel, în Anglia sunt şi foarte mulţi jucători profesionişti, care-şi câştigă în modul acesta existenţa. Aceştia sunt, bine-înţeles, mult mai abili la joc decât amatorii.

Cele mai multe din societăţile şi cluburile de fotbal îşi au angajaţi jucători profesionişti, care sunt consideraţi funcţionari ai societăţilor sau cluburilor respective.

Salariile jucătorilor profesionişti sunt fixate potrivit unui acord al tuturor cluburilor, spre a se evita pretenţiile lor prea mari.

După terminarea sezonului, jucătorii profesionişti au dreptul să-şi schimbe cluburile. Cu acest prilej, se întâmplă ca să nu se mai respecte acordul dintre comitetele cluburilor, căci fiecare din ele urmăreşte să angajeze pentru noul sezon pe jucătorii cei mai reputaţi. Aşa de pildă, cunoscutul club »Blackburn Rovers« plătise unui înaintaş salariul de 3000 de funzi.

Acest salariu fu întrecut însă de cel de 4000 de funzi, pe care clubul »Washington« îl oferise jucătorului Crower Green.

În fiecare an, echipele cele mai bune din lume îşi dau întâlnire în Anglia, pentru disputarea campionatului mondial.

Meciurile de campionat constituie în viaţa englezilor evenimente de adevărată senzaţie. Cele două cluburi învingătoare în meciurile preliminare îşi dispută apoi meciul hotărâtor, pe terenul sportiv »Palatul de cristal« din Londra.

Cu săptămâni de zile înainte de acest meci final, sportsmenii englezi încheie între ei pariuri pe sume fabuloase.

Uneori, la această luptă hotărâtoare, asistă şi regele Angliei. Peste o sută de mii de spectatori ocupă până la ultimul loc

vastele tribune ale stadionului.

Nu e deci de mirare că şi în anul acesta, toată populaţia Angliei aştepta cu înfrigurare marele eveniment. De data aceasta, campionatul mondial se disputa între clubul englez »Blackburn Rovers« şi clubul american »Washington«.

....

Percy Stuart se instalase în vila sa elegantă din Londra.

Într-o zi, pe când se întorcea acasă, de la o plimbare în Hyde Park, cameristul său îl întâmpină, spunându-i:

— Mister Burns vă aşteaptă de mai bine de o oră!

— Dar unde e? întrebă Percy Stuart.

— În sala de gimnastică. Se antrenează la mingea de box.

Percy Stuart îşi instalase în vila sa din Londra o frumoasă sală de gimnastică. Tânărul american se antrena mereu, ca să-şi oţelească şi mai mult corpul.

Când intră în sala spaţioasă de gimnastică din subsolul vilei, i se înfăţişă un tablou comic.

Antrenorul său Burns, cu haina scoasă, lovea cu furie într-o minge de box. Nu-l observă pe Percy Stuart decât când acesta fu lângă el, punându-i mâna pe umeri.

— Bună dimineaţa, mister Stuart! Fii binevenit pe pământul Angliei! Dacă ziarele n-ar mai scrie din când în când câte ceva despre d-ta, nici n-aş putea şti dacă mai eşti în viaţă.

Percy Stuart zâmbi:

— Ştii doar foarte bine că sunt trimis prin toate ţările din lume de către clubul »Excentric«!

Bătrânul Burns zâmbi şi el:

— Pun rămăşag că vei duce la bun sfârşit toate cele 197 de misiuni pe care le vei primi din partea clubului »Excentric«. Dar spune-mi acum, în ce scop m-ai chemat?

— E vorba de o afacere foarte complicată, dragă Burns. Ştii doar că, peste câteva zile, are loc meciul final pentru campionatul mondial!

— Sigur că ştiu. Mi-am rezervat un loc bun în primele rânduri ale tribunei. Eu nu pot lipsi de la campionat.

Percy Stuart dădu din cap, zâmbind:

— Şi ce echipă crezi d-ta că va ieşi învingătoare?

— Pun pariu că »Blackburn Rovers«!

— Dar de ce să nu câştige clubul »Washington?«

— Fiindcă va juca fără Crower Green în echipă!

— Ai să-ţi schimbi părerea, spuse Percy Stuart, zâmbind şiret. Vei primi 300 de funzi în cazul când clubul »Washington« va ieşi învingător!

Auzind acest lucru, bătrânul antrenor se entuziasmă imediat pentru jucătorii clubului »Washington«.

— În cazul acesta, e posibil să câştige clubul »Washington«! exclamă el. Dar ar trebui să-l găsim pe Crower Green, regele fotbalului.

Percy Stuart tăcu câteva clipe. Apoi, întrebă:

— Ce ştii d-ta despre dispariţia lui Crower Green? Povesteşte-mi totul! Trebuie să-ţi mărturisesc că am primit însărcinarea să-l descopăr, sau să asigur pe altă cale succesul clubului »Washington«.

Antrenorul răspunse:

— Pe Green nu-l vei putea găsi. El a dispărut fără de urme acum 4 zile. Clubul »Washington« a angajat pe cei mai buni detectivi, dar toate cercetările lor n-au dat niciun rezultat.

— D-ta l-ai cunoscut pe Green? întrebă Percy Stuart.

— Am cunoscut foarte bine pe tânărul acesta simpatic şi curajos. El nu era numai jucător de fotbal, ci şi funcţionar la banca »Steel & Bushmann«, unde avea postul de casier. Toată lumea îl iubea şi-l aprecia, căci era un om amabil şi corect.

— Cu atât mai inexplicabilă e, deci, dispariţia lui. Când i s-a observat lipsa?

— Acum câteva zile, Green a lipsit de la antrenament. Imediat, s-a telefonat băncii Steel & Bushmann, dar de acolo s-a primit răspunsul că Green nu venise nici la birou.

Camarazii lui, bănuind că i s-a întâmplat ceva, l-au căutat şi acasă, dar nu l-au găsit. Gazda le-a spus că Green îşi părăsise locuinţa dis-de-dimineaţă.

— Foarte curios! Green ducea o viata ordonată?

— Foarte ordonată! După ce-i murise mama, Green trăia modest şi retras. Cu toată lumea se purta foarte politicos.

— E posibil să fi căzut victima unui criminal. Nu-i aşa că victoria clubului »Washington« depinde de prezenţa printre jucători a lui Green?

Burns dădu un răspuns evaziv:

— Nu pot să-mi dau părerea în această chestiune.

— Poţi avea încredere în mine, Burns! insistă Percy Stuart. Te asigur că nimeni nu va afla convorbirea noastră. Hai, spune

sincer ce ştii! Ai vreo bănuială contra cuiva?

Burns ezită să răspundă. În cele din urmă, spuse:

— Îţi voi spune tot ce ştiu, fiindcă am încredere în discreţia d-tale, mister Stuart.

Ştii că eu frecventez toate cluburile de fotbal din Londra şi New-York, întrucât membrii acestor cluburi îmi cer adeseori sfaturi. În acest fel, am făcut cunoştinţă şi cu Green, care mi-a devenit foarte simpatic pentru însuşirile lui alese.

Am aflat multe despre viaţa lui particulară. Între altele, am aflat şi povestea dragostei lui nefericite pentru Madge Brodford.

— Brodford?... Brodford? Numele acesta îmi pare cunoscut. Ah, da! Căpitanul echipei »Blackburn« nu se numeşte Brodford?

— Da, aşa e! El e şi înaintaşul mijlocaş al echipei clubului »Blackburn«. E un jucător foarte abil şi posedă majoritatea acţiunilor acestui club. Madge e sora sa. De altfel, pe Green, dragostea lui pentru această fată l-a determinat să părăsească clubul »Blackburn Rovers«.

Asta e foarte interesant. Povesteşte-mi mai departe, Burns!

— L-am cunoscut pe Green încă de pe vremea când juca în echipa a doua a clubului »Blackburn«.

Brodford e un om tăcut şi posomorit. E şi singurul moştenitor al tatălui său, un bogat fabricant de ţesături. Brodford a fost întotdeauna un fanatic al sportului de fotbal. Nu se îngrijeşte prea mult de conducerea fabricii sale, pe care o lasă în seama directorilor, ci se ocupă exclusiv de sport.

Madge Brodford a asistat de câteva ori la meciurile clubului »Blackburn Rovers« făcând cu acest prilej cunoştinţă cu Green. Cei doi tineri s-au îndrăgostit unul de altul, iar Green a fost atât de naiv să se adreseze lui Brodford, cerându-i mâna surorii lui.

Dar Brodford l-a refuzat categoric. Green a trecut atunci la un club din Liverpool, iar după un an a fost angajat de clubul »Washington«.

Cei doi îndrăgostiţi nu s-au lăsat intimidaţi, ei s-au întâlnit de multe ori, jurându-şi dragoste reciprocă şi hotărându-se ca, mai devreme sau mai târziu, să se căsătorească.

De pe atunci, se iscase o aprigă duşmănie între Green şi Brodford. Toată lumea ştia despre asta. Când se întâlneau pe teren, nici nu se salutau.

Se spune că, faţă de diferiţi străini, Brodford şi-a exprimat ura pe care o purta lui Green. Cu cât se apropia ziua meciului final, cu atât creştea şi ura lui Brodford fată de Green. Brodford era îngrijorat din cauza superiorităţii sportive a adversarului său din clubul »Washington«.

Asta e tot ce aveam să-ţi povestesc, mister Stuart. Bănuiesc că Brodford nu e străin de dispariţia misterioasă a lui Green.

Percy Stuart strânse afectuos mâna antrenorului:

— Mulţumesc, Burns! M-ai lămurit asupra pistei, pe care trebuie să-mi îndrept cercetările. Ce se va întâmpla însă dacă nu-l voi găsi pe Green?

— În cazul acesta, va trebui ca să joci d-ta în echipa clubului »Washington«, înlocuindu-l.

— Ce, eu? N-am mai jucat de peste un an de zile! În timpul acesta, mi-am pierdut antrenamentul.

— Mister Stuart — spuse antrenorul foarte serios — dacă ar fi să aleg între d-ta şi Green, îţi mărturisesc că te-aş alege pe d-ta. De nu vei găsi pe Green, vei juca d-ta jocul lui!

— Hm! Dar nici n-am timp să aranjez această chestiune cu conducătorii clubului »Washington«. Vrei să-mi faci d-ta acest serviciu, Burns?

— Cu plăcere! Îi cunosc pe toţi şi sunt sigur că se vor bucura când le voi aduce această veste.

Percy Stuart era preocupat acum de un singur gând: să se poată întâlni cât mai repede cu Madge Brodford.

Intră apoi în biroul său, unde scrise o lungă scrisoare tinerei fete, înmânând-o cameristului său, ca s-o ducă la destinaţie.

După aceasta, îşi întocmi planul pentru descoperirea lui Green.

II. O CONVORBIRE IMPORTANTĂ

A doua zi, spre seară Percy Stuart îşi părăsi vila plecând cu maşina spre grădina botanică, situată în apropiere de Alboni Street.

Lăsând pe şoferul său să-l aştepte la intrarea gradinei, el se aşeză pe o bancă dintr-o alee dosnică şi-şi aprinse pipa.

După un sfert de oră, observă că o tânără fată, cu faţa voalata, se apropie de banca sa.

Percy Stuart, se ridică şi înainta câţiva paşi, înclinându-se:

— Percy Stuart! Cu cine am onoarea...?

— Sunt Madge Brodford! Vrei să-mi vorbeşti?

— Mi-am permis să-ţi scriu şi să-ţi solicit o întâlnire. Sper că nu vei lua în nume de rău această îndrăzneală a mea!

Tânăra fată răspunse şovăitor;

— Sigur că nu! Mi-ai scris doar că eşti în căutarea lui Crower Green şi ştii prea bine cât mă interesez de el!

— Da, mi-am permis să-ţi scriu asta, căci altfel n-ai fi venit. Pe de altă parte, nu puteam să te vizitez în locuinţa d-tale, căci am motive serioase ca să nu se afle convorbirea noastră.

Percy Stuart rugă pe tânăra fată să ia loc pe bancă. Apoi, se aşeză şi el lângă dânsa.

— Miss Brodford — începu Percy Stuart, hotărât şi neşovăitor — te rog să-mi acorzi toată încrederea d-tale! Noi amândoi suntem prietenii lui Green şi avem interesul comun de a-l regăsi. Când ai aflat despre dispariţia lui?

— Fratele meu mi-a povestit despre asta a doua zi după ce se constatase dispariţia lui.

— Aşa? Fratele d-tale? M-am gândit mult asupra acestui caz. Şi sunt convins că Green a căzut victima unui act criminal.

Tânăra începu să tremure din tot corpul.

— Se poate să ai dreptate! confirmă ea şovăi tor.

— Ai d-ta vreo bănuială contra cuiva? Crezi că fratele d-tale are vreo legătura cu dispariţia lui Green?

Tânăra şovăi câteva clipe. Apoi, răspunse cu o voce tremurândă:

— Nu! Nu! James e un om cumsecade. El nu s-ar fi putut preta la o faptă ticăloasă.

Percy Stuart înţelese că tânăra nu vrea să-şi spună sincer părerea. Dar tânărul american nu insistă prea mult, ci procedă delicat.

— Când l-ai văzut pentru ultima oară pe Green? întrebă el.

— Eu... eu l-am văzut cu câteva zile înainte de dispariţia lui. Eu...

Tânăra şovăi câteva clipe şi tăcu. Dar apoi, spuse hotărît:

— Nu! Trebuie să-ţi spun tot adevărul! Mă zbucium de câteva zile, fiindcă n-aveam încredere în nimeni. L-am văzut pe Crower pentru ultima oară în noaptea dispariţiei lui. Venise la Hampsteadt, unde locuiesc împreună cu fratele meu.

Asta a fost acum 8 zile. În ziua aceea, eram veselă şi bine dispusă. Mă bucuram că peste două luni voi fi majoră şi că visul meu de a mă căsători cu Green se va realiza, întrucât scăpam de sub tutela fratelui meu.

În acea seară, stăteam la fereastra camerei mele. Fratele meu nu era acasă. La un moment dat, am auzit că mă strigă cineva în grădină.

M-am speriat tare, văzându-l pe Green jos în grădină. El era foarte agitat şi-mi făcea semn să cobor şi eu în grădină.

Am alergat repede la el, retrăgându-ne amândoi într-un chioşc. Acolo, îmi spuse cu vocea tremurândă că totul s-a sfârşit între noi. În timp ce vorbea, lacrimile îi curgeau şiroaie din ochi.

— Nu mă întreba, Madge, ce s-a întâmplat! Lasă-mă să te sărut pentru ultima oară şi să-mi iau rămas bun de la ţine!

Crower vorbea foarte agitat şi ochii lui luceau straniu.

— Tocmai voiam să-l întreb ce s-a întâmplat, când, deodată, răsună la intrarea chioşcului glasul aspru al fratelui meu:

— Îndrăzneşti să vii în casa mea, ticălosule! strigă fratele meu, ridicând ameninţător bastonul. Las-o în pace pe sora mea, căci altfel te omor ca pe un câine turbat!

M-am apropiat atunci de James.

— N-ai dreptul să-i vorbeşti astfel lui Crower! Eu l-am chemat aici.

— Fugi, pleacă de aici! strigă James. Lasă-mă să rămân singur cu el!

— Plec de aici, dar numai dacă-mi juri că n-ai să-i faci nici un rău!

— Bine, îţi jur!

Am ieşit din chioşc şi m-am urcat plângând în camera mea.

După o jumătate de oră, James bătu la uşa camerei mele. Am fost nevoită să-i deschid.

Când se apropie de mine, avea pe buze un zâmbet crud şi ironic.

— S-a isprăvit acum cu Green! spuse el aspru. Nu te mai gândi la el, căci nu se va mai înapoia niciodată!

M-am uitat speriată şi întrebătoare la fratele meu.

— Nu te înţeleg. Iubesc pe Crower Green şi voi fi soţia lui.

— Şi eu îţi spun că n-ai să-l mai vezi niciodată. A dispărut!

Madge tăcu.

Percy Stuart o ascultase cu răbdare. Acum, întrebă:

— Şi nu te-ai gândit niciodată cam ce s-a putut întâmpla lui Green?

— Nu... adică... da... eu...! Ah, nu mă chinui, mister Stuart! Ţi-am povestit poate prea mult.

— Ba din contra! Mi-ai povestit prea puţin, miss Madge! Spune-mi sincer tot ce ştii! Sunt sigur că bănuieşti şi d-ta cum că vina dispariţiei lui Crower o poartă fratele d-tale.

Fata tăcu, plecându-şi privirile în jos. Se vedea bine că-i vine greu să spună ceea ce are pe suflet.

— Nu crezi d-ta că Green e mort? întreba Percy Stuart.

— Nu.

— Dar ce s-a întâmplat atunci cu el? Crezi poate că e ţinut închis undeva?

Madge Brodford se sculă de pe bancă şi strigă enervată:

— N-am spus nimic! N-am destăinuit nimic. Fie-ţi milă de mine! Nu mai insista!

Percy Stuart o luă blând de mână, invitând-o să se aşeze din nou pe bancă.

— În sufletul d-tale — spuse el — se petrece o luptă între dragoste şi conştiinţă. Ştii ceva, dar nu vrei să-mi destăinuieşti!

Madge începu să plângă.

— Dumnezeule! Oh, Dumnezeule! se tângui ea. Cum de-a fost capabil James să comită aşa ceva!

— Ah! Fratele d-tale e acela care ţine închis pe Green?

— Cred că el! Am anumite motive să bănuiesc acest lucru.

Ştii doar că fratele meu e foarte bogat. De altfel, e un om bun la suflet, dar are o prea mare pasiune pentru fotbal. Îl

urăşte pe Crower Green din invidie, fiindcă acest »rege al fotbalului« e idolul mulţimii.

Am început să-l suspectez pe James după ce am observat că, după ultima mea întâlnire cu Green, se petrec lucruri ciudate în casa noastră. Cred că fratele meu ţine închis pe cineva în camera de la mansardă. Nu admite să intre nimeni acolo.

Cheile acestei camere le păstrează el, cu multă băgare de seamă. Perdelele de la ferestre sunt lăsate tot timpul în jos, iar James duce el însuşi de mâncare prizonierului său.

Percy Stuart fu foarte uimit.

— Aceasta confirmă pe deplin bănuiala mea. Fără îndoială că Crower Green e ţinut închis acolo sus.

— Şi eu cred la fel. Când i-am cerut explicaţii lui James, el m-a apostrofat furios. Apoi i-a venit o idee nouă. Mi-a poruncit ca, până după meciul final de campionat, să mă duc la mătuşa mea Dolly din Manchester.

— Şi d-ta nu te-ai supus!

— Sigur că nu! Voi face mai întâi lot posibilul ca să-l eliberez pe Crower Green.

Percy Stuart era mulţumit de rezultatul convorbirii sale.

— Îţi mulţumesc pentru preţioasele informaţii pe care mi le-ai dat, spuse el.

Te asigur că nu voi cere concursul poliţiei pentru a-l elibera pe Green şi că nu voi denunţa pe fratele d-tale. Fii sigură însă că, în cel mai scurt timp, Crower Green va fi eliberat! Te sfătuiesc, miss Brodford, să pleci liniştită la mătuşa d-tale Dolly.

Tânăra se ridică de pe bancă.

— Plec mâine la Manchester, spuse ea, căci văd că pot să mă încred în iscusinţa şi sinceritatea d-tale.

Percy Stuart îi mulţumi din nou, promiţându-i că va menaja pe fratele ei.

Apoi, cei doi tineri, legaţi de acum printr-un interes comun, se despărţiră.

III. PRIZONIERUL DIN MANSARDĂ

— Hello! D-ta eşti la aparat, Burns?

— Chiar eu, mister Stuart! Am vorbit cu conducătorii clubului »Washington«. S-au declarat de acord ca să joci d-ta în locul lui Green.

— Trebuie să schimbi dispoziţia ce ţi-am dat. Nu voi juca eu, ci Crower Green.

— Hello! Cum? Green? Dar el n-a fost găsit încă.

— Astăzi, la ora 5 după amiază, el va fi pe teren, pentru ultimul antrenament. Comunică asta domnilor de la club!

— Cum... ce... cine? Vine Green?

— Da, Green! mai spuse odată Percy Stuart, punând apoi la loc receptorul.

Tânărul american era bine dispus. »De astă dată, mi-am atins repede ţinta«, se gândea el.

»Voi sili pe James Brodford — la nevoie chiar cu forţa — ca să elibereze prizonierul. În felul acesta, Green va putea să participe la meciul final«.

Cameristul intră în odaie, aducând poşta. Numai două scrisori îl interesară pe Percy Stuart.

Una era din partea unui birou de informaţii, căruia Percy Stuart i se adresase în chestiunea dispariţiei lui Green. Biroul comunica lui Percy Stuart că dispărutul se pretase în repetate rânduri la mici speculaţii la bursa din Londra.

În ziua dispariţiei sale, Green pierduse la bursă o sumă foarte mare, pentru care n-avea nicio acoperire.

Abia acum înţelegea Percy Stuart ce l-a determinat pe Green ca să vină în acea seară extrem de disperat la Madge Brodford, spre a-şi lua rămas bun de la ea. Pierzând bani străini la bursă, Green îşi vedea distruse toate speranţele.

Percy Stuart îşi propuse să-i ajute tânărului funcţionar ca să-şi refacă situaţia.

A doua scrisoare era din partea tinerei Madge Brodford, care-l înştiinţa că bănuiala sa a găsit o nouă confirmare. James spusese, fiind de faţă şi ea, că »a ştiut să asigure din vreme succesul clubului său sportiv«.

La orele 3 după amiază, Percy Stuart se urcă în maşină şi

plecă la Hamstead, cartierul vilelor din Londra, unde locuiau fraţii Brodford.

Maşina se opri lângă o poartă mare de fier. Percy Stuart coborî din automobil şi apăsă pe butonul soneriei.

Un servitor îi deschise poarta, conducându-l apoi în biroul lui James, de la etajul vilei.

Căpitanul echipei »Blackburn« primi pe tânărul american destul de rezervat şi nu prea politicos.

— Cărei împrejurări datorez vizita d-tale?

Percy Stuart se înclină politicos şi răspunse:

— Vei fi, desigur, uimit că mă vezi aici, dat fiind că mâine voi juca în echipa adversă Dar am venit într-o chestiune foarte urgentă, mister Brodford. E vorba de Crower Green!

Brodford ridică din umeri şi faţa i se posomori.

— Vorbeşti despre un om al cărui nume n-ar trebui pronunţat în casa mea. Dar politeţea mă obligă să nu te întrerup. Ce e cu Crower Green? Vrei să ştii unde se află el în prezent?

Percy Stuart se uită mirat la Brodford:

— Mi-ai ghicit gândul. Tocmai asta vreau să ştiu. Unde e Green?

Stăpânul casei ridică, din umeri:

— N-am de unde să ştiu!

— Nu spui adevărul, domnule! strigă Percy Stuart iritat. Ştii foarte bine unde se află Green!

James îşi încreţi fruntea şi-şi încleştă pumnul.

— Te avertizez că ţi-ai permis cam prea mult în casa mea!

— Pe d-ta te orbeşte pasiunea şi nu-ţi dai seama de faptele pe care le faci. Eliberează-l pe Green şi-ţi dau cuvântul meu de onoare că nu va afla nimeni isprava d-tale!

James rămase ca împietrit, privind neînţelegător pe Percy Stuart. Dar deodată, faţa i se lumină şi un zâmbet îi apăru pe buze. Apoi, izbucni în hohote de râs.

Percy Stuart se înfurie.

— Râzi? Nu te înţeleg!

— În schimb, eu te înţeleg. Spune-mi, mister Stuart, unde crezi că-l ţin ascuns pe Crower Green?

— În camera din mansarda vilei!

— Crower Green e închis în camera de la mansardă? Ascultă-mă, mister Stuart, spionii d-tale te-au informat fals!

spuse James zâmbind.

— Ba din contra, sunt foarte bine informat. N-ai vrea să mă conduci sus în mansardă?

— Poftim, vino cu mine!

Foarte calm, James scoase dintr-un sertar al biroului câteva chei şi conduse apoi pe oaspetele său la mansardă.

Acolo, deschise o uşă, lăsând pe Percy să intre într-o cameră mică, dar frumos mobilată.

Într-un pat din această cameră dormea un tânăr spătos şi voinic, îmbrăcat elegant, dar cam neglijent. James îl trezi cu greu din somn, iar necunoscutul începu să vorbească somnoros:

— James… dă-mi, te rog, whisky… ah… avem, musafiri!

Necunoscutul se ridică din pat şi se uită întrebător la Percy Stuart.

— Fred — spuse stăpânul vilei — acest domn e Percy Stuart, despre care ţi-am vorbit. El va juca în echipa clubului »Washington« ca înaintaş de centru. Priveşte-l bine şi spune-i cine eşti!

Fred rânji vesel:

— Cine sunt? Eu sunt Fred Higgins din Echipa »Blackburn Rovers«. Ai crezut că sunt regele Angliei?

— Asta nu, dar mister Stuart credea că eşti Crower Green.

Fred izbucni în hohote de râs.

Eu să fiu Crower Green? Dar ştii că are haz tipul ăsta!

James rugă politicos pe Percy Stuart să-l însoţească în biroul său. Când ieşiră, din cameră, prizonierul strigă după ei:

— Nu uita, James, să-mi aduci băutura promisă! Adresându-se apoi lui Percy Stuart, îi spuse: »La revedere, mister Stuart! Ne vedem mâine pe terenul »Palatului de cristal«! Nu uita să-ţi capitonezi genunchii, căci joc cam violent dacă nu beau nimic înainte de meci. Altfel, sunt blând şi liniştit ca un miel!«

James şi Percy coborâră jos în birou. Aici, James reluă conversaţia.

— Nu-ţi voi lua în nume de rău cuvintele ofensatoare. Văd că ai fost indus în eroare de cineva. Vreau numai să-ţi dau o explicaţie a scenei ciudate la care ai asistat în camera din mansardă.

Tânărul pe care l-ai văzut acolo e Fred Higgins, unul din cei mai buni jucători ai clubului nostru, dar totodată un mare

beţivan. De multe ori, bea atât de mult încât nu mai e în stare să iasă pe teren.

Ne-a fost frică să nu se întreacă cu băutura şi acum, în preajma meciului final. Şi cum e imposibil să jucăm fără de Higgins, m-am înţeles cu el ca, cele câteva zile înainte de meciul final, să le petreacă în mansarda vilei mele.

Se găseşte la mine de câteva zile. O duce destul de bine, dar nu primeşte nicio picătură de alcool.

Acesta o secretul camerei de la mansardă, unde d-ta bănuiai că l-am ascuns pe Crower Green.

Percy Stuart se simţi foarte jenat. Ceru scuze lui James şi-l întrebă:

— Dar unde să fie oare Crower Green?

James privi încruntat şi fix înaintea sa.

— Crower Green e mort! Acum câteva zile, când am vorbit pentru ultima oară cu el, mi-a spus că-şi va pune capăt zilelor, aruncându-se în Tamisa. Am încercat să-l liniştesc, dar n-am reuşit. Pierduse bani străini în speculaţiile pe care le făcea la bursă şi asta l-a determinat să-şi curme zilele.

Percy Stuart simţi că James spune adevărul. În sufletul său compătimi profund pe biata Madge.

Când James îl însoţi până la poarta vilei, Percy Stuart îi ceru din nou scuze pentru purtarea sa.

— Să nu mai vorbim de asta! spuse amabil James Brodford. Înţeleg foarte bine purtarea d-tale. De altfel, ne vom vedea mâine pe teren. Eu joc ca înaintaş de centru în echipa »Blackburn«, aşa că vom fi adversari direcţi. Sper că îmi voi relua revanşa, câştigând meciul decisiv. La revedere, pe teren, mister Stuart!

În maşina cu care se înapoia spre vila sa, Percy Stuart îşi dădu seama că însărcinarea ce-o avea e mai grea decât i se păruse cu câteva ore mai înainte.

IV. MECIUL DECISIV

În ziua marelui eveniment sportiv, meciul final al campionatului mondial, zeci de mii de spectatori se îmbulzeau în tribunele vastului stadion »Palatul de cristal«.

Percy Stuart se găsea în garderoba sa, când apăru grăbit antrenorul Burns, aducându-i un ziar pe care-l cumpărase de la un chioşc.

Bătrânul antrenor, fără să spună niciun cuvânt, întinse ziarul lui Percy Stuart, care-l privi uimit.

— Crezi că am timp acum să citesc ziarele?

Burns răspunse calm şi liniştit:

— N-aş vrea să te deranjez, mister Stuart. Dar credeam că ziarul te va interesa, căci are o ştire extrem de importantă.

— Poate fi orice, dragă Burns! Acum nu mă interesează altceva, decât meciul.

Bătrânul antrenor zâmbi trist. Ochii i se umeziră.

— Dar dacă ştirea aceasta e în legătură cu meciul de astăzi?

Percy Stuart tresări speriat.

— Dă-mi repede ziarul! Ce scrie acolo?

Tânărul american desfăcu ziarul şi citi o ştire tipărită cu litere mari în prima pagină:

»Câţiva pescari au scos din apele Tamisei cadavrul lui Crower Green«.

Percy Stuart rămase câteva clipe înmărmurit. Privi drept în faţă pe Burns, părând că nici nu înţelege cele ce citise.

Apoi, se adresă antrenorului:

— Ai citit şi d-ta asta, Burns?

— Sigur că da, mister Stuart. Sunt foarte mişcat. Ce l-o fi făcut pe acest tânăr să se arunce în apele Tamisei? Când cineva recurge la un astfel de act disperat, înseamnă că nu mai aştepta nimic de la viaţă. Dar un om ca Crower Green, care avusese atâtea succese, nu putea renunţa aşa de uşor la viaţă.

Percy Stuart tăcu câteva minute şi apoi răspunse:

— Drama lui Green e dureroasă, ca şi multe asemănătoare.

Iată un tânăr care avea toate şansele să-şi croiască un viitor strălucit şi care totuşi, din cauza unor speculaţii, se pierde în

floarea vârstei!

Crower Green a procedat ca un om necugetat. A pierdut bani străini la bursă şi n-a mai avut curajul de a înfrunta greutăţile vieţii. Dacă l-aş fi cunoscut mai înainte, i-aş fi putut veni în ajutor. Acum e prea târziu.

Percy Stuart tăcu. Resimţi din nou o profundă milă pentru Madge Brodford.

Toate visurile, iluziile şi speranţele tinerei fetei fuseseră zdrobite.

Nefericita fată n-avea acum pe nimeni lângă ea, care să-i înţeleagă durerea. Fratele ei, chiar dacă e un om bun la suflet, nu-i va împărtăşi durerea, căci era orbit de pasiunea lui pentru sport.

Percy Stuart îşi frământă mintea spre a găsi vreun mijloc oarecare, ca să uşureze trista soartă a tinerei fete.

Dar n-avu timp să reflecteze prea mult, căci veniră conducătorii clubului »Washington«, anunţându-l că echipa se găseşte pe teren.

— Cunoşti pe cei doi înaintaşi din flanc? îl întrebă mister Black, preşedintele clubului. La dreapta ai pe Adam, iar la stânga pe Burke. Te sfătuiesc să joci în aşa fel ca să pasezi mingea lui Adam, căci Burke are de adversar pe Higgins, care e foarte periculos.

După câteva minute, arbitrul dădu semnalul de ieşire pe teren. Percy Stuart, ales căpitan al echipei, păşi în fruntea oamenilor săi, până în mijlocul terenului.

Mulţimea primi echipa cu ovaţii entuziaste.

După câteva minute, Percy Stuart se găsi faţă în faţă cu James Brodford.

Tânărul american se uită în jurul său, scrutând cu privirile pe toţi membrii echipei. În dreapta şi în stânga avea pe Burke şi pe Adam. După ei, urma rândul doi de înaintaşi: la dreapta Mac Booths, iar la stânga Nords. Golul era păzit de faimosul portar Nurwood.

Arbitrul dădu semnalul de începere. O linişte profundă se întinse pe vastul teren sportiv.

Percy Stuart degajă mingea lui Adam, care o trecu repede vecinului său Jameson.

Linia înaintaşilor echipei »Blackburn« începu imediat atacul. Înaintaşul de centru al echipei adverse reuşi să scoată mingea

de la Adam şi o degajă spre dreapta, trecând-o înaintaşului echipei respective.

Acesta luă mingea şi înaintă spre poartă. Fu însă oprit de fundaşul Thomas, care degajă mingea lui Jameson.

Jocul devenea din ce în ce mai violent şi mai pasionat.

Încordarea spectatorilor creştea din minut în minut. Acum, publicul striga, vocifera şi încuraja pe jucători.

Percy Stuart se simţi din ce în ce mai sigur pe sine.

Thomas îi trecu mingea. Percy o degajă lui Nords, care fu gata să înainteze. Acesta o duse până la linia de »out« şi o degajă apoi în sus, spre mijlocul terenului. Percy Stuart opri mingea şi, trucându-şi mişcările, ocoli pe Brodford şi pe Higgins. Apoi, cu o lovitură abilă, introduse mingea în poartă.

Entuziasmul publicului era de nedescris. După câteva minute însă, situaţiunea se schimbă. Norocul favoriza acum pe jucătorii echipei »Blackburn Rovers«.

Brodford şi cei doi înaintaşi din dreapta şi stânga lui înaintau cu succes, înfruntând rezistenţa dârză a celor doi fundaşii ai echipei »Washington«.

Razele soarelui stingherind pe portar, acesta nu mai reuşi să prindă mingea...

Partizanii echipei »Blackburn« izbucniră în ropote de aplauze.

Arbitrul anunţă prin semnalul de fluier pauza. Jocul se prezenta nehotărât: 1:1.

În a doua repriză, jocul continuă mai agitat. Ambele echipe luptau din răsputeri.

Jucătorii echipei »Washington« încercară de câteva ori să ajungă până în dreptul porţii echipei adverse. Dar în zadar.

Minutele treceau unul după altul. Spectatorii deveniră neliniştiţi. Percy Stuart se gândi la misiunea sa. Cu orice preţ, trebuia să asigure succesul clubului »Washington«,

La un moment dat, Adam trecu mingea lui Burke. Percy Stuart luă mingea în locul lui Burke şi începu să înainteze. Brodford încercă să-i bareze drumul, dar Percy Stuart îl ocoli abil şi reuşi chiar să se strecoare printre cei doi fundaşi ai echipei »Blackburn«.

În ropotele de aplauze entuziaste ale mulţimii, Percy Stuart băgă pentru a doua oară mingea în poartă.

Jucătorii echipei Blackburn încercară să-şi ia revanşa. Dar

apărătorii echipei Washington opuneau o rezistenţă dârză.

După 7 minute, jocul luă sfârşit, iar echipa »Washington« părăsi triumfătoare terenul.

Percy Stuart alergă în cabina sa, cerând să i se facă un masaj. Abia acum îşi dădu bine seama câte greutăţi fusese nevoit să înfrunte ca să-şi îndeplinească misiunea.

Tânărul american se uită zâmbind la antrenorul său.

— A fost o luptă grea, Burns! Te-ai aşteptat oare ca echipa mea să iasă victorioasă?

Burns dădu din cap:

— Înainte de începerea jocului, nu prea eram optimist. Dar pe timpul jocului, văzând abilitatea şi perfecţiunea cu care lucrai, am fost sigur de succes. Ultimul gol a fost o lovitură marcantă. Ai întrecut, mister Stuart, chiar pe cei mai abili jucători din Anglia.

După ce spuse acestea, bătrânul scoase din buzunar un plic, înmânându-l lui Percy Stuart:

— Mister Percy Stuart, un necunoscut mi-a dat această scrisoare, adresată d-tale. Pun pariu că ştiu de unde e!

Percy Stuart desfăcu plicul şi spuse zâmbind:

— O ştiam şi eu. Scrisoarea îmi aduce

Cea de a 27-a însărcinare

»Percy Stuart e însărcinat ca din depozitul blindat al băncii Angliei, din Londra, să scoată registrul secret pe anul 1929«.

»Excentric-Club«.

---- VA URMA ----

Noul Excentric Club

Publicațiune periodică. Apare Sâmbătă.

Titlul primelor 29 de volume:

1. Percy invinge trei șampioni mondiali.
2. Patru săptămâni în casa de nebuni.
3. Enigma din Paris.
4. Iron King, calul minune.
5. Deasupra Niagarei pe o sârmă.
6. Secretul aerului.
7. O aventura in cartierul chinezesc.
8. O rapire indrăzneață.
9. La intrecere cu expresul de Nisa.
10. Ruleta curățată.
11. Toreadorul din Sevilla.
12. Zina de groază din mina „Victoria".
13. Submarinul scufundat.
14. Contrabandistul din Pyerinei.
15. Marinelli.
16. In mijlocul ghețarilor din Mont-Blanc.
17. Prezicătoarea.
18. Cursa Viena—Berlin.
19. Tourul sportiv din Paris.
20. Percy Stuart, regele dansatorilor.
21. Vila roșie din Grunevald.
22. Hermelinul roșu.
23. Dela Leningrad la Paris intr'o lada.
24. Diamantul albastru.
25. Lozul 13777.
26. Regele footbaliștilor.
27. In trezorul Băncii Angliei.
28. Misterul Castelului Dumbarton.
29. In „Legiunea străina".

Noui volume în pregătire!

Editura »Excentric Club«
Cernăuți, Casuța Poștală 28
Aprobat de Serv. Cenz. al Pref. jud. Cernăuți, 18-5 1934